

МИЛЕ МАРКОВСКИ
БАЩАТА НА ВСИЧКИ
СЪНИЩА

chitanka.info

Бащата на всички сънища затвори прозореца от мъгла и набра номер:

— Може ли да ми кажете колко е часът? — И сложи крак върху крак.

— Часът е три минути без две — чу се глас от безцветната слушалка.

— Значи, не е още време...

— Разбира се...

— Тогава какво да правя, докато дойде времето?

— Препоръчваме ви: очаквайте времето да дойде.

Но на бащата много му се дремеше. Внимателно отключи вратата. Там спяха деца в бели роклички. Те се събудиха, а баща им нежно каза:

— Уморен съм, затова ви събуждам по-рано.

Малките сънища бързо-бързо се разсъниха. И се намериха навън.

Децата станаха невидими. И тръгнаха.

Първият сън се прозина

и:

един трамвай заспа,

някакъв камион се бутна в нозете на един тролей,

който прескочи друг един трамвай,

който пък се блъсна в един друг автомобил.

Но, разбира се, всичките тези блъсканици си ставаха по разписание, иначе на другия ден как трамваите, тролеите и автобусите биха могли да извозват гражданите.

После първият сън покани един самолет да се повози в метрото, на което пък поръча да се разходи с хеликоптер.

Цяла нощ първото дете, първият сън, искам да кажа, се забавляваше, а през това време вторият сън надничаше в една стая, от която се чуваше:

— Не искам.

Вторият сън влезе през прозореца и видя дете в пижама:

— Не искам.

Около него стояха: три баби, един дядо, една майка, един татко и всички го молеха:

— Моля ти се.

— Не искам. Не искам.

Първата баба падна на колене. Втората се прекръсти. Третата държеше хапчета. Дядото дремеше. Майката плачеше. Бащата не знаеше какво да прави.

— Не искам — крещеше детето.

Сънят седна на кревата. На устата на детето сложи невидим цип. Преди това му пъкна и хапчетата.

Детето замлъкна. Сънят пусна сънни лъчи. Намери сънна музика. Отвори книга със заспали приказки.

— Голям инат, тууу — каза дядото.

— На баща си прилича — рече майката.

— На майка си — каза бащата.

— На тебе.

— На тебе.

— Ами — каза бабата, — метнал се е на двама ви.

— Не — каза втората, — на майка си е.

— На баща си — ядоса се третата.

Сънят и на тях сложи по един цип и край:

настъпи сънен мир.

Третият сън нямаше работа. Чакаше да съмне. Тогава той обикновено тръгва подир работниците от нощните смени.

Разхождайки се из празните улици, той гледаше във витрините, където играчките сънуваха, а рошавите бонбони спяха.

Изведнъж сънят чу стъпки.

Един човек тичаше като налудничав. Обръщаше се и с още по-бързи и по-големи крачки бягаше ли, бягаше.

След малко се появиха трима преследвачи:

— Дръжте крадеца.

Тримата тичаха подир беглеца.

Но не искаш ли, зад тях се зададоха още двама:

— Дръжте крадците.

Сънят се учуди. Нямаше работа, но защо пък да не помогне на нощните тичачи?

Първо, успа първия,

второ, успа вторите

и трето, успа третите.

След това сънят повика нощния пазач, за да утвърди кой е истинският крадец.

Но така се случи, че и четвъртият сън безделничеше. Той се грижи за нощните машинисти. Затова неговият работен ден започва, когато машинистите се прибират.

И ето:

зората размаха тихи бели чаршафи...

Първият и вторият сън се прибраха у дома.

Трамваите тръгнаха.

И тролеите се събудиха.

И автобусите.

А първият и вторият сън заспаха.

И сънищата спят.

Третият влезе при работниците от нощните смени и те се унесоха.

Машинистите сънуваха нови пътувания, докато четвъртият сън ги хладеше с ветрило.

Събуди се и бащата на всички сънища.

Обади се по телефона:

— Моля ви се, колко е часът?

— Четири без три — отговори безцветната слушалка.

— Значи, не е време?

— Когато дойде времето, ще бъде време.

И от слушалката се разля тиха музика...

Наблюдавах всичко това и реших, че не трябва да питам къде живее Слънцето.

Може ли да повярваш на един сън, макар той да е и баща на всички сънища?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.